ΓΡΑΦΕΙΑ – ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24–94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43–23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΚΥΡΙΑΚΗ
8
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1967
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ ΚΒ'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 6723

Η ΑΓΝΩΜΟΣΥΝΗ ΓΝΩΡΙΣΜΑ ΤΟΥ

Ὁ Ροβεσπιέρος ἔδωκε τὸν ἰδικόν του ὁρισμὸν τῆς ἀγνωμοσύνης. Τὴν ὥρισεν ὡς «ἀνεξαρτησίαν τῆς καρδίας». Ἀνεξαρτησίαν ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς ἠθικῆς παχυδερμίας. Τῆς ἀπουσίας, δηλαδή, οἱουδήποτε συναισθηματισμοῦ, ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ στυγνοῦ καὶ καταπτύστου ἐγωκεντρισμοῦ.

Ἠκούσαμεν προχθὲς τὸ παράπονον ἑνὸς πατρός, τοῦ ὁποίου χαίνει ἡ πληγὴ τοῦ τραύματος, ποὺ τοῦ κατέφερεν ὁ ἀνάλγητος υἱός. Παρεπονέθη δημοσίᾳ ὁ κ. Γεώργιος Παπανδρέου, διότι τὸν ἐτραυμάτισεν ὁ υἱός. Καὶ αὐτὸ τὸ πικρὸν παράπονον δικαιώνει ἀπολύτως τὸν ὁρισμόν, τὸν ὁποῖον ὁ Ροβεσπιέρος ἔδωκεν εἰς τὴν ἀγνωμοσύνην. «Ἀνεξαρτησία καρδίας». Ἔλλειψις, δηλαδή, παντελὴς καὶ ὑποψίας συνειδήσεως πάσης ἠθικῆς ὑποχρεώσεως ὄχι μόνον πρὸς τὸν γεννήτορα. Ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν ἀρχηγὸν ἑνὸς κόμματος, ὁ ὁποῖος ἔμεινεν ἀδιάφορος καὶ ἔναντι τῆς ἀπειλῆς τῆς διαλύσεώς του, διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὸν υἱὸν τὴν διαδοχήν. Εἰς τὸν υἱόν, ὁ ὁποῖος τίποτε δὲν εἶχε προσφέρει. Οὔτε εἰς τὸν πατέρα, οὔτε εἰς τὸ κόμμα, οὔτε εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὸν πατέρα τὸν ἐπίκρανεν, ὅταν, ἀντὶ νὰ σπουδάζῃ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ἐφοίτα εἰς τὴν κομμουνιστικὴν γιάφκαν. Τὸ κόμμα τὸ ἠγνόησεν, ὅταν προσέφερε, μαζὺ μὲ τὸν θαυμασμόν του, γῆν καὶ ὕδωρ εἰς τὸν κ. Καραμανλῆν, διὰ νὰ τοῦ δώσῃ μίαν κερδοφόρον θέσιν καὶ τὸν διευκολύνῃ οὕτω νὰ ἐπανέλθῃ, ὡς Ἀμερικανὸς ὑπήκοος, εἰς τὴν πατρίδα. Τὴν Ἑλλάδα. ὅταν τὴν ἀπεκήρυσσεν, ἀποβάλλων τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν, διὰ νὰ ὑπηρετήσῃ ἀκόμη καὶ διὰ τῶν ὅπλων ἐναντίον της τὴν νέαν πατρίδα του, τὴν Ἀμερικήν. Σχῆμα λόγου ἦτο καὶ αὐτὸς ὁ ὅρκος διὰ τὸν κ. Ἀνδρέαν. Διότι, ὅταν παρέστη ἀνάγκη, φυγόστρατος τότε ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, νὰ στρατευθῇ εἰς τὴν νέαν πατρίδα του, ἀντὶ ὅπλου, ἀνέλαβε τὰ δοχεῖα νυκτός, ὡς νοσοκόμος γ' τάξεως εἰς τὸ Ἀμερικανικὸν ναυτικὸν νοσοκομεῖον. Διότι ὁ κ. Ἀνδρέας ἦτο ὀπαδὸς τοῦ ἀξιώματος, ὅτι πατρὶς εἶναι ἐκεῖ, ὅπου κανεὶς εὐημερεῖ. Καὶ ἦτο Ἀμερικανὸς πολίτης, ἐφ' ὅσον εὐημέρει εἰς τὴν Ἀμερικήν. Καὶ μετηνάστευσεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐν τῇ ἐλπίδι καὶ τῇ προσπαθείᾳ τῆς μεγαλυτέρας εὐημερίας. Καὶ ἐν τῇ ἐπιδιώξει αὐτῆς τῆς εὐημερίας, διῆλθε στάδιον δοκιμῆς. Δὲν ἀπέβαλεν ἀμέσως τὴν Ἀμερικανικὴν ὑπηκοότητα. Τὴν διετήρησεν, εἰσπράττων μάλιστα καὶ τὸν μισθόν του. Καὶ τὴν ἀπέβαλεν, ὅταν πλέον, τῶν ἐκλογέων ἡ ἀνοησία ἀνέδειξε βουλευτὴν αὐτόν, τὸν φυγόστρατον, τὸν ἐπίορκον, τὸν ἐμφανισθέντα ὡς οἰκονομολόγον διεθνοῦς φήμης. Κουβεντολόγον, βέβαια. Διότι, παρὰ τὰς ἐπιμόνους ἀναζητήσεις μας, δὲν κατωρθώσαμεν νὰ ἀνακαλύψωμεν ἔστω καὶ ἴχνος βιβλιοκρισίας, ἐξαιρούσης τὰς ἐπιστημονικὰς ἐργασίας του. Ἐπὶ τοῦ σημείου, μάλιστα, τούτου προκαλοῦμεν τοὺς διαπρυσίους κήρυκας τῆς οἰκονομολογικῆς σοφίας του νὰ μᾶς πληροφορήσουν ποῖα τὰ βιβλία τοῦ «σοφοῦ» καθηγητοῦ καὶ ποῖαι αἱ ἐπ' αὐτῶν κρίσεις τῶν εἰδικῶν.

Καὶ εἰσώρμησεν, ἐν συνεχείᾳ, εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλήν. Καὶ ἐτιμήθη ἀμέσως μὲ ὑπουργικὸν ἀξίωμα. Καὶ ἐνῶ οὐδὲν ἀπέδωκεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Προεδρίας Κυβερνήσεως, μετεπήδησε, πατρικῇ εὐνοίᾳ, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ. Ἐκεῖ μόνος ἀξιοπρόσεκτος ἆθλος του ὑπῆρξεν ἡ περίπτωσις Σκιαδαρέση. Νεωτερισμὸς εἰς τὴν Διοίκησιν!! Νεωτερισμὸς μεθόδων καὶ συστημάτων!! Τὸ πρῶτον τραῦμα, τὸ ὁποῖον κατέφερε κατὰ τοῦ πατρός. Τραῦμα ἠθικόν. Ἀλλ' ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν κοινῶν, ἡ Ἕνωσις Κέντρου, αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὰ τραύματα, τὰ ἐθεώρει ὡς παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν πρώτων ἀντιδράσεων ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς ξένων πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν ἠθικὴν καὶ νοοτροπίαν μεθόδων ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ πειραματοζῴου. Ὁ πατήρ, παρὰ τὴν ἠθικὴν μείωσιν, περιέβαλλε μὲ στοργὴν τὸν υἱόν. Ἀλλὰ ἀδυσώπητος ἡ Κοινὴ Γνώμη ἐπέβαλε τὴν ἀπομάκρυσίν του ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ. Διὰ νὰ ἐπανέλθῃ, μετά τινα χρόνον, χάρις εἰς τὴν ἀντίληψιν, ὅτι εἰς τὸν τόπον αὐτὸν ἡ ἀπέραντος ἐπιείκεια ἔχει ὡς σύντροφον τὴν ἀλογιστον λησμοσύνην. Ὁ πατὴρ ἐπανέφερε τὸν υἱόν. Ἀλλὰ δὲν ἀποκατέστησε τὴν γαλήνην εἰς τὴν Ἕνωσιν Κέντρου Διότι ὁ υἱός, πρὸ ἐλαχίστου χρόνου προσγειωθεὶς ἀλεξιπτωτιστὴς τῆς πολιτικῆς, ἐπεδίωξε τὴν ἐξουθένωσιν καὶ τὸν παραγκωνισμὸν τῶν παλαιῶν στελεχῶν. Καὶ μάλιστα τῶν περισσότερον ὅλων μαχητικῶν καὶ τῶν ἐγκυρότερον ὅλων διερμηνευόντων τὰς ἐπιδιώξεις τῆς Ε. Κ. Καὶ αὐτό, διὰ νὰ μείνῃ μόνος, μὲ τοὺς κεκράκτας καὶ τοὺς ἐκ τῆς πριμοδοτήσεως τῆς ΕΔΑ κεντρώους βουλευτὰς καὶ δι' αὐτῶν ἀναρριχηθῇ εἰς τὴν ἡγεσίαν, εὐλογοῦντος τοῦ πατρός. Ἀλλά, ἀχάριστος καὶ ἀγνώμων, ὁ υἱὸς ἐζήτησε τὰ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς μεταξύ των συμβαίνοντα νὰ μεταφέρῃ εἰς τὴν δημοσιότητα. Νὰ ἐπιβάλῃ, δηλαδή, δημοσίᾳ τὴν γνώμην του ἐπὶ τοῦ πατρός, ἐκβιαζομένου λόγῳ τοῦ προκεχωρημένου τῆς ἡλικίας καὶ τῆς πνευματικῆς καὶ ψυχικῆς ἐν γένει καταστάσεώς του. Παρὰ προσδοκίαν, ἐκεῖ ποὺ συνήντα ἄλλοτε τὴν ὑποχώρησιν, συνήντησε τὸ πεῖσμα τοῦ γέροντος. Καὶ ἀντὶ νὰ τὸν ἐξευμενίσῃ, διὰ τῆς πειθοῦς, ἡ ὁποία, πάντως, συνεκρούετο καὶ μὲ τὴν λογικὴν καὶ μὲ τὴν ἠθικήν, ἐζήτησε νὰ τὸν ἐκβιάσῃ διὰ τῆς ἀπειλῆς. Καὶ τὸν ἐτραυμάτισε, κατὰ τὴν ἰδίαν δημοσίᾳ διακήρυξίν του. Δὲν εἶναι, ὅμως, ὁ κ. Γεώργιος Παπανδρέου οὔτε ὁ πρῶτος οὔτε ὁ τελευταῖος, κατὰ τῶν ὁποίων κατευθύνεται τὸ ἐγχειρίδιον τῆς ἀγνωμοσύνης τοῦ κ. Ἀνδρέα. Τὸ ἐδοκίμασαν καὶ ἄλλοι εἰς τὸ παρελθόν. Καὶ ἄλλοι, ἀσφαλῶς, θὰ τὸ δοκιμάσουν εἰς τὸ μέλλον. Διότι ὁ κ. Ἀνδρέας δὲν ἄγεται ἀπὸ τὴν φιλοδοξίαν τῆς εὐγενοῦς ἀμίλλης διὰ νὰ ἀναδειχθῇ πρῶτος. Δι' αὐτὴν τὴν προσπάθειαν πολλὰ τοῦ λείπουν. Καὶ πολλῶν ἐλαττωμάτων τὸν χαρακτηρίζει περίσσεια. Ὁ κ. Ἀνδρέας κυριαρχεῖται ἀπὸ τὸ πάθος τῆς ἡγεσίας. Ἀδιαφορεῖ διὰ τὰ μέσα. Καὶ δὲν ὀρρωδεῖ ἀκόμη καὶ πρὸ τῆς συνωμοσίας. Εἶναι ἀδίστακτος. Ἀφοῦ ὕψωσε καὶ κατὰ τοῦ πατρὸς ἀσεβῆ τὴν χεῖρα. Καὶ μάλιστα εἰς περίοδον, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ πατὴρ εἶναι ἡ σκιὰ τοῦ παλαιοῦ Γεωργίου Παπανδρέου, πρὸς τὴν ὁποίαν ὁ υἱὸς θὰ ὤφειλε τοὐλάχιστον σεβασμόν. Ἴσως τὸν κάμψῃ, ἂν ἡ ἡλικία ἔχῃ συνεπαχθῆ τῆς βουλήσεως τὴν μείωσιν. Ἀλλά, εἴτε τὸν κάμψῃ εἴτε μέχρι τέλους αἱ ἀπειλαί του τὸν ἀφήσουν ἀλύγιστον, οἱ Ἕλληνες ἐμόρφωσαν πλέον τὴν γνώμην των περὶ τοῦ κ. Ἀνδρέα. Τὸν θεωροῦν ἀδίστακτον εἰς τὴν χρησιμοποίησιν παντὸς μέσου, ὁσονδήποτε ἀσυμβιβάστου μὲ τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν πολιτικὴν εὐπρέπειαν. Καὶ νὰ σκεφθῇ κανείς, ὅτι ὑπάρχουν ἀκόμη Ἕλληνες μὴ λυτρωθέντες τῆς αὐταπάτης, ὅτι ὁ κ. Ἀνδρέας ἑτοιμάζει δι' ἑαυτὸν τὸν ρόλον τοῦ ἀνακαινιστοῦ. Ἀντιθέτως! Ὁ κ. Ἀνδρέας, ἂν ἐν τῇ ἐξορμήσει του δὲν ἀναχαιτισθῇ, θὰ ἀνοίξῃ τοὺς ἀσκοὺς τοῦ Αἰόλου, διὰ νὰ ταλαιπωρήσουν τὴν Ἑλλάδα οἱ ἄνεμοι τοῦ μίσους, τοῦ πάθους καὶ τῆς μισαλλοδοξίας.

ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ ΤΑ ΔΥΟ ΜΕΓΑΛΑ ΚΟΜΜΑΤΑ

ΕΠΙΣΠΕΥΔΟΝΤΑΙ ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

ΠΡΟΣ ΤΑΧΕΙΑΝ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΝ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΑΡΑ ΤΑΣ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΑΣ ΕΚΑΤΕΡΩΘΕΝ ΕΠΙΦΥΛΑΞΕΙΣ

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΚΗ Η ΨΗΦΙΣΙΣ ΤΗΣ ΑΠΛΗΣ ΑΝΑΛΟΓΙΚΗΣ

ΘΑ ΔΙΑΓΡΑΦΟΥΝ ΤΗΣ Ε. Κ. ΟΙ «ΑΝΤΑΡΤΑΙ»

ΑΘΗΝΑΙ, 7.— Τὴν 6.30 μ.μ. τῆς Δευτέρας (αὔριον) συνέχεται ἡ Βουλή, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ὁ πρωθυπουργὸς κ. Παρασκευόπουλος θὰ ἀναγνώσῃ τὰς προγραμματικάς του δηλώσεις.

Προβλέπεται ὅτι ἡ ἐπ' αὐτῶν συζήτησις θὰ ἀρχίσῃ τὴν Τρίτην καὶ θὰ τερματισθῇ τὴν Πέμπτην ἢ τὴν Παρασκευήν, ὁπότε καὶ θὰ διεξαχθῇ ἡ ψηφοφορία. Βάσει τῶν σημερινῶν δεδομένων ἡ ὑπερψήφισις τῆς Κυβερνήσεως θεωρεῖται ὑπερβεβαία, ἀσχέτως τῆς κρίσεως ποὺ μαστίζει τὴν Ἕνωσιν Κέντρου καὶ ἀπειλεῖ αὐτὴν μὲ ὁριστικὴν διάσπασιν.

Ἀκολούθως ἡ Βουλὴ θὰ διακόψῃ τὰς ἐργασίας της, προκειμένου ἐν καιρῷ νὰ εἰσαχθῇ πρὸς συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἁπλῆς ἀναλογικῆς. Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ ἐκφράζονται ζωηραὶ ἐπιφυλάξεις ἐκ μέρους τῶν δύο μεγάλων κομμάτων — Ε.Κ. καὶ ΕΡΕ — ὡς πρὸς τὴν σκοπιμότητα τῆς ἐκ μέρους των ἀποδοχῆς αὐτοῦ. Συγκεκριμένως, αἱ ἐπιφυλάξεις αὐταὶ στηρίζονται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ δύο μεγάλα κόμματα εἶναι κεκηρυγμένα ὑπὲρ τῆς διενεργείας τῶν ἐκλογῶν διὰ τοῦ ἰσχύοντος σήμερον ἐκλογικοῦ συστήματος, τῆς ἐνισχυμένης ἀναλογικῆς, τὸ ὁποῖον ἐξουδετερώνει τὸν ὑφιστάμενον κίνδυνον, ὡς ἐκ τῆς παρουσίας τῶν μικροτέρων κομμάτων.

Ἡ ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου θὰ ἀποτελέσῃ καὶ τὸ κριτήριον τῶν μετ' ἐπιτάσεως ἐπαναλαμβανομένων φημῶν περὶ ἐπισπεύσεως τοῦ χρόνου διενεργείας ἐκλογῶν, θέματος ἐπὶ τοῦ ὁποίου, ὡς λέγεται, ὑφίσταται ἀπόλυτος ταυτότης ἀπόψεων μεταξὺ τῶν κ. κ. Παπανδρέου καὶ Κανελλοπούλου.

Ἐν τῷ μεταξύ, τὸ χάσμα εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ε.Κ. ἐπεκτείνεται. Ἀμφότεραι αἱ διϊστάμεναι πλευραὶ ἐπιμένουν ὅτι ἡ κατάστασις ἐξελίσσεται εὐνοϊκῶς δι' ἑκατέραν ἐξ αὐτῶν. Ὅμως, εἰς τὰ παρασκήνια καταβάλλονται προσπάθειαι πρὸς ἐξεύρεσιν συμβιβαστικῆς λύσεως καὶ οἱ φίλοι βουλευταὶ τοῦ κ. Ἀνδρ. Παπανδρέου προσέλθουν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ψηφίσουν ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλὰ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀρχηγοῦ νὰ μὴ εὑρεθῇ ἐνώπιον τοῦ διλήμματος ἢ νὰ ὁριστικοποιήσῃ τὸ ῥῆγμα μετὰ τοῦ πατρός του ἢ νὰ ἐμφανισθῇ ὑποχωρῶν πλήρως εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τῶν γνωστῶν ἀνενδότων θέσεων.

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Καστρίου εἶχε σήμερον (χθές) μακρὰν συνομιλίαν μετὰ τοῦ υἱοῦ του καὶ ἄλλοι ἀκόμα δὲν ἄφησαν ἀθάνατα τὰ σημάδια τῆς λογοτεχνικῆς τους φωτιᾶς πάνω σὲ τούτη τὴν ἡμέρα. Ἀμ' ὁ Βλαχογιάννης λίγα ἔγραψε γιὰ τὰ λημέρια τῶν ἁρματωλῶν; Καὶ ὁ Χριστοβασίλης δὲν ἀποθανάτισε τὰ Χριστούγεννα τῆς ποιμενικῆς ζωῆς; Τὸ ξωκλήσι, τὸ μαντρί, τὸ ἀνεμοδαρμένο λιμάνι, ὁ ξενητεμένος, τὸ μοναστήρι, ὁ κόσμος ὁ ἥσυχος καὶ ὁ καθαρὸς στὴν καρδιά, ὅλα τοῦτα δὲν τὰ φώτισε τὸ ἀνέσπερο φῶς τῆς Χριστουγεννιάτικης ποίησης καὶ τῆς λογοτεχνίας;

Ἄλλοτε, ἡ ἐμπνεύσεις τριγύριζαν... πάνω στὸ βουνό... Στὸν πλανεμένο ἀέρα τῆς ἀθῶας ζωῆς. Στὴ μυστικόπαθη ἀτμόσφαιρα τῆς φύσης. Ἐκεῖ ἐναρμονίστηκε ὁ ἐκλεπτυσμένος οἶστρος τους κι' ἐκεῖ καταλάγιασε τὸ τραγοῦδι τῆς ψυχῆς τους.

Τώρα, τὰ Χριστούγεννα ἔγιναν κοσμικά. Ρεβεγιόν, χαρτοπαίγνιο, δέντρα στολισμένα, ἄφθονο χιόνι... ἀπὸ σπρέϊ, φυσικά... καὶ γενικὰ κᾶτι ξένο εἰσεχώρησε μέσα στὸ κατῶφλι τῶν σπιτιῶν μας. Τὸ χιόνι, πρὸ πάντων αὐτό... μπῆκε νὰ παγώσῃ τὴς παληὲς Χριστουγεννιάτικες σελίδες μας.

Οἱ ξένοι, ὁ Ντίκενς, ὁ Κίπλιγκ καὶ οἱ ἄλλοι ποὺ ἔρριξαν ἄφθονο τὸ χιόνι στὴς ἡμέρες αὐτές, τὸ πῆραν ἀπὸ τὴν ἀφθονία τοῦ περιβάλλοντός τους. Ἀπὸ τὰ κεραμίδια τους, ἀπὸ τὰ βουνά τους, ἀπὸ τοὺς κάμπους τους. Ἐμεῖς ὅμως τὸ ἀγοράζουμε καὶ τὸ μιμούμεθα πάνω στὰ τζάμια μας καὶ πάνω... στὰ ψεύτικα, τὴς περισσότερες φορές, ἔλατα.

Ἐφέτος, γιορτάσαμε Χριστούγεννα ἀνοιξιάτικα σχεδόν. Οἱ κάμποι μας ἦταν γεμᾶτοι ἀπὸ λουλούδια. Ἡ φύση γενναιόδωρη ἀνοιξε τὴν ἀγκαλιά της, γεμάτη ἀπὸ ἀνθούς. Ἡ ποίηση, λοιπόν, τοῦ λευκοῦ ἐδῶ δὲν ἔχει θέση. Τὸ ἔλατο, ὅμως, πρέπει νὰ ὑπάρχῃ, γιὰ νὰ συντονίζῃ, ἔστω κι' ἀπὸ μίμηση, τὴ χιονισμένη φιλολογία μας, ποὺ ἔχει κολλήσει πάνω σὲ ὑποθετικοὺς πάγους.

Πάντως, ὅλα μπλέκονται μέσα στὴ θωπεία τῶν ἡμερῶν, ποὺ γενιήθηκαν γιὰ νὰ λάμπουν. Αὐτὴ τὴ στιγμὴ ὅλα τελείωσαν. Καὶ τὸ σπρέϊ, τιναγμένο ἀπὸ τὰ κλαδιὰ τῶν ἄχρηστων πιὰ δέντρων στὰ πεζοδρόμια, τὸ μαζεύει τὸ κάρο τῆς καθαριότητας καὶ μᾶς ἀφήνει μόνον μὲ κάποια Εὐρωπαϊκὴ νοσταλγικὴ παραίσθηση.

ΕΥΑ

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΠΑΡΑΙΣΘΗΣΗ

Πέρασαν οἱ γιορτὲς τῶν Χριστουγέννων. Πέρασαν ἡ ἡμέρες τῆς προθήκης καὶ τοῦ στολισμοῦ. Σήμερα δὲν ὑπάρχει τίποτα ἀπὸ τὴν κωδωνοκρουσία τῆς γιορτῆς. Τὸ ἐκβαμβωτικὸ θέαμα, ποὺ προσφέρθηκε δωρεὰν στὸν κόσμο, σήμερα ἔχει κρυφτῆ. Ὅλα τὰ πριγνίδια, ὅλα τὰ ἀστραφτερὰ μπιχλιμπίδια, ὅλες ἡ ἐπινοήσεις τοῦ ἐμπορίου γιὰ νὰ προκαλέσουν τὴν προσοχή, ἀποσύρονται.

Φυσικά, ἡ Πάτρα ἔκαμε κι' αὐτὴ κάποια ἐπίδειξη λούσου στὴ βιτρίνα της, ἀλλὰ εἶναι γνωστὸ πὼς δὲν ἀντέχει καὶ σὲ πάρα πολλὲς σπατάλες. Ἡ Ἀθήνα, κι' αὐτή, ἐν συγκρίσει μὲ τὴς Εὐρωπαϊκὲς βιτρίνες, εἶναι φτωχὴ καὶ μᾶλλον κακόγουστη. Ἡ ἀλήθεια εἶναι, ὅτι στὸν ἕξω κόσμο ἡ ἡμέρες αὐτὲς ἀποτελοῦνε μιὰ ἀτελείωτη σκηνογραφία. Ἡ ἐπίδειξη τῶν δρόμων εἶναι καταπληκτικὴ καὶ γεμάτη ἀπὸ φῶς, ἀπὸ εἰκόνες καὶ γιρλάντες ἠλεκτρικῶν λαμπιονιῶν. Εἶναι μιὰ τέχνη ἰδιότυπη, ποὺ μπορεῖ νὰ παρουσιάζῃ τὰ θαύματά της σὲ ὁλόκληρα τετραγωνικὰ μέτρα. Μπρὸς σ' αὐτά, εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἐμεῖς παρουσιαζόμαστε φτωχοί. Ἀλλὰ εἴμαστε ἀσύγκριτοι στὸ δημοσιογραφικὸ πληθωρισμό. Ἔντυπα μὲ στίχους Χριστουγεννιάτικους, λογοτεχνία ἄφθονη μὲ φάτνες, μὲ χιόνια καὶ μὲ ἔλατα. Ζωγραφικὴ μὲ ἀστέρια, μὲ Μάγους καὶ μ' ἀγγελούδια. Ὅλα εἶναι ἔγχρωμα καὶ διάτορα ἀπὸ τὴν ἐκκωφαντικὴ φωνὴ τῆς γέννησης. Ὅποιος ξένος παρακολουθήσῃ τὸ δημοσιογραφικὸ αὐτὸ κατακλυσμό, θὰ σκεφθῇ πὼς δὲν ὑπάρχει πιὸ θεοσεβὴς λαὸς ἀπὸ τὸν Ἑλληνικό.

Ὅλα ἀφήνουν τὴν ἐντύπωση, πὼς ἀπὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως ἔχουν περάσει ἐλάχιστα μόνον χρόνια. Ἡ «ἐπὶ γῆς εἰρήνη», ποὺ ἐκφωνοῦν τὰ κύρια ἄρθρα, εἶναι γεμάτη ἀπὸ κᾶτι σύγκαιρο καὶ τὸ «μήνυμα τῆς Βηθλεὲμ» ἐξαπολύεται σὲ τόσο ζωντανὴ ἀτμόσφαιρα, ὥστε νὰ μὴν εἶναι πιὰ ἀνάμνηση, ἀλλὰ πράξη σύντομη ζωῆς.

Ὅλοι καλλιεργοῦν ἐντατικὰ τὴν παλιὰ παράδοση μὲ χρονογραφήματα, μὲ ποιήματα, μὲ περιγραφὲς τοῦ ἑορτασμοῦ. Ποιὸς δὲν ἔγραψε γιὰ τὰ Χριστούγεννα; Ποιὸς δὲν ἔχυσε τὸ λιβάνι τῆς ψυχῆς του πάνω στὴν ἔμπνευση τῆς μεγάλης ἡμέρας; Ὁ Βικέλας, ὁ Κονδυλάκης, ὁ Ξενόπουλος, ὁ Ταγκόπουλος, ὁ Παπαντωνίου, ὁ Βουτυρᾶς, ὁ Νιρβάνας καὶ πόσοι

ΑΠΕΝΕΜΗΘΗΣΑΝ ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΒΙΒΛΙΟΥ

Ἡ Ἑλλάς, ἐτόνισεν εὐστόχως ὁ κ. Δήμαρχος, θὰ πρέπει νὰ ἀναπτυχθῇ πνευματικῶς

Ἡ ἔκθεσις «Πνευματικὴ Ὀλυμπιάς»

ΘΑ ΕΠΑΝΑΛΗΦΘΗ ΜΑΛΛΟΝ ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΤΟΥ 1968

Τὴν πρωΐαν χθές, εἰς τὴν Δημαρχίαν, ἐν ἐπισήμῳ τελετῇ, ἀπενεμήθησαν ὑπὸ τοῦ δημάρχου κ. Θεοδ. Ἀννίνου χρυσᾶ μετάλλια μετὰ σχετικῶν διπλωμάτων εἰς τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ Μεγάλης Βρεταννίας, τῶν κρατῶν, δηλαδή, τῶν ὁποίων τὰ περίπτερα εἰς τὴν Διεθνῆ Ἔκθεσιν Βιβλίου ἐκρίθησαν ὡς καλύτερα, ὡς ἐπίσης καὶ αἱ ἐκτεθεῖσαι εἰς αὐτὰ ἐκδόσεις.

Ὁμοίως χρυσᾶ μετάλλια μετὰ σχετικῶν διπλωμάτων ἀπενεμήθησαν εἰς τοὺς ἐκπροσώπους Ἰταλίας, Οὐγγαρίας καὶ Ρουμανίας, τῶν ὁποίων τὰ ἐκθέματα εἰς τὴν Διεθνῆ Ἔκθεσιν Βιβλίου ἐκρίθησαν ὡς καλύτερα ἀπὸ ἀπόψεως ἐκτυπώσεως καὶ βιβλιοδετικῆς ἐργασίας.

Ὡσαύτως, κατὰ τὴν ἀνωτέρω τελετὴν ἀργυρᾶ μετάλλια μετὰ σχετικῶν διπλωμάτων ἀπενεμήθησαν εἰς τὸν ἐκπρόσωπον τοῦ Σοβιετικοῦ περιπτέρου διὰ τὴν συμβολήν του εἰς τὴν ὅλην προσπάθειαν καλυτέρας διοργανώσεως τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως, καὶ εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις διαμένοντα συμπολίτην κ. Τάκην Κωνσταντόπουλον, ἐκπρόσωπον τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν εἰς τὰς Ἀνατολικὰς Χώρας, διὰ τὰς γενικωτέρας εἰς τὴν πρωτεύουσαν φροντίδας πρὸς εὐρυτέραν εἰς τὴν Ἔκθεσιν συμμετοχὴν κρατῶν.

Παρόμοιον μετάλλιον θὰ σταλῇ καὶ πρὸς τὸ ἐν Ἀθήναις Βρεταννικὸν Συμβούλιον.

Ὑπενθυμίζεται, ὅτι ἀργυρᾶ μετάλλια ἔχουν ἤδη ἐπιδοθῆ πρὸς τοὺς ἐκπροσώπους τῶν ἐν Ἀθήναις πρεσβειῶν ὅλων τῶν κρατῶν τὰ ὁποῖα μετέσχον τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Βιβλίου καὶ τὴν Ὁμοσπονδίαν Βιβλιοδετῶν Ἑλλάδος.

Ὁ δήμαρχος κ. Θ. Ἄννινος, ὁμιλῶν κατὰ τὴν τελετήν, εἶπε, μεταξὺ ἄλλων, ὅτι «ἡ Ἔκθεσις ὑπῆρξεν ἕνας πραγματικὸς θρίαμβος, χάρις εἰς τὸ δικό σας ἐνδιαφέρον — τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς — καὶ τὴν ἀγάπην καὶ συμμετοχὴν τῶν ξένων φίλων κρατῶν. Αἰσθάνομαι συγκινημένος διὰ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν συμμετοχήν σας, διὰ τῶν ὁποίων ἐξησφαλίσθη ἐπιτυχία τοιαύτη, ποὺ οὔτε εἰς τὴν πρωτεύουσαν δὲν κατέστη δυνατὸν — ὅτε ἐπεχειρήθη παρομοία προσπάθεια».

Περαιτέρω, εἶπεν ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρξῃ συνέχεια καὶ θὰ ὑπάρξῃ ὁπωσδήποτε, ἀνήγγειλε δὲ ὁ κ. Δήμαρχος, ὅτι ἡ Β' Ἔκθεσις Διεθνοῦς Βιβλίου θὰ πραγματοποιηθῇ τὸ 1967 τὰ Χριστούγεννα ἢ τὸ Πάσχα τοῦ 1968, ἵνα οὕτω δυνηθοῦν τὰ ξένα κράτη νὰ προετοιμασθοῦν καὶ συμμεθέξουν μὲ μεγαλύτερον ἀριθμὸν βιβλίων. Ἐξ ἄλλου, ἐφ' ὅσον ἡ Ἔκθεσις ἀνοίξῃ ἐαρινὴν περίοδον — τὸ Πάσχα — θὰ προσελκύσῃ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ πολλῶν ἀλλοδαπῶν ἐπισκεπτῶν.

Συνεχίζων, ὁ κ. Δήμαρχος εἶπεν: «Ἡ Ἑλλὰς ἔχει μεγάλην ἱστορίαν καὶ θὰ πρέπει νὰ προχωρήσῃ καὶ νὰ ἀναπτυχθῇ πνευματικῶς». Ὁ κ. Ἄννινος, καταλήγων, ἐχαρακτήρισε τὴν Α' Ἔκθεσιν Διεθνοῦς Βιβλίου ὡς «πνευματικὴν Ὀλυμπιάδα» καὶ ηὐχαρίστησε καὶ πάλιν τοὺς ἐκθέτας, τὰ μέλη τῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτρο-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛΙΔΑ

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΛΙΑΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ κ. Κ. ΤΣΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

Τὴν 11ην π.μ. εἰς τὴν Διακίδειον

Τὴν 11ην π.μ. σήμερον, εἰς τὴν Διακίδειον Σχολήν, θὰ δοθῇ ἡ ἐξαιρετικὴ διάλεξις τοῦ ἐκλεκτοῦ διανοουμένου, συγγραφέως καὶ γνωστοῦ ἀνὰ τὸ πανελλήνιον δημοσιολόγου κ. Κώστα Τσιροπούλου.

Τὸ θέμα τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Τσιροπούλου θὰ εἶναι: «Οἱ Ἕλληνες καὶ ἡ ἐποχή μας», ἀκριβῶς δὲ λόγῳ τῆς σοβαρότητος καὶ τοῦ γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος ποὺ παρουσιάζει τὸ θέμα, ἀλλὰ καὶ τοῦ βαρυστοχάστου καὶ ἐπαγωγοῦ ὁμιλητοῦ, τὴν διάλεξιν θὰ παρακολουθήσουν καὶ θὰ τιμήσουν διὰ τῆς παρουσίας των καὶ ἐκπρόσωποι τῶν Ἀρχῶν τῆς πόλεως.

ΧΩΡΙΣ ΑΠΩΛΕΙΑΣ ΤΩΝ ΑΜ